

אחת מהמניין

בית הורי בגולה שימש בית התכנסות לנוער ומרכז לפעולות שונות. בין שאר הדברים, היתה אמי מסתירה בבית נשק. כך שמילדותי לא היו זרים לי ענינים הקשורים בנשק והורגלתי לסודיות הכרוכה ב"עסקות" אלה. לפני עלייתי ארצה, דאג אחי שאהיה מצוידת באקדה קטן, שהיה מוסתר בסל האוכל שלי.

כל זה הוליך אותי במהירות ובטבעיות לשורות ההגנה.

עם בואי ארצה הגעתי לגבעת השלושה. גאולה שרתוק ז"ל הכניסה אותי מיד ב"סוד" ההגנה במקום והזמינה אותי להשתתף באימוני-נשק שהתקיימו בצריף על הגבעה. הייתי גאה מאד על כך והיחס היה כאל דבר שבקדושה.

אחרי זמן קצר עברתי ל"פלוגת ירושלים". הצטערתי צער רב שנותקתי מעניני ההגנה. לא העזתי לשאול אבל עקבתי בערות אחרי הנעשה כדי לראות מה מתרחש כאן בשטח זה. גיליתי שעם ערב חומקים הבחורים לאי שם, ורק הבחורות נשארות במקום. קשרתי את הדברים והכיתי ליום בו אהיה גם אני בין החומקים. אחרי זמן קצר גוייסתי להגנה לפעולות ותפקידים שונים, נפתחו לפני שיעורי-הנשק והייתי לאחת מהמניין.

הייתי מרכזת השמירה בזמן מאורעות 1936. היתה הוראה שכאשר האנגלים מגיעים לחצר, אינני פותחת לפניהם את השער, אלא הולכת לקרוא למוכתר — והנה אני רוצה לצאת את החצר להחליף את השומרים בבית-ספר טיץ ואני שומעת דפיקה בשער, מיהרתי למוכתר שיקביל את פני הבאים ואני יצאתי למשמר.

כעבור כמה שבועות חוזר אריה ר. מהמחנה שלו ושואל: בריינה, היית בשמירה? אני משיבה — גם עכשיו אני בשמירה. ואז התברר שהאנגלים סיפרו שעשו ביקור ביגור והיתה שם בחורה בשמירה והם הרגישו שהיה לה אקדה תחת המעיל. לפי סימני הצמות, הוסיף אריה, זיהיתי אותך.

היתה לי הזכות להשתתף פעמים רבות בהעברת נשק. עם אלכס עברתי פעם "טבילת-אש" לא נעימה. הוצאה ע"י האנגלים פקודה, שמי שייתפס עם נשק — דינו מוות במקום, בלי משפט. אותו יום בא אלכס והיינו מוכרחים להעביר נשק לחיפה. לפני יציאתנו שאל אותי אלכס אם שמעתי על הפקודה. אמרתי שכן ושאינני נרתעת. הגענו למסעף עכו וכמובן פגשנו בביקורת אנגלית. התלוצצנו והתעלסנו בינינו ואולי הודות לכך הבדיקה לא היתה קפדנית ויצאנו בשלום.

פעם אחרת, נערכה בדיקה בעת שנסעתי עם אשר פלד לקיבוץ דורות לשם העברת נשק. נסענו באוטו קטן בעל מנוף, בדרך נערכה בדיקה יסודית אך לא התגלה מאומה. אחרי הנסיעה הזאת התקבל משלוח גדול של משקפות-שדה, אני קיבלתי אחת מהן, שהיא שמורה אצלי עד היום.

ומשהו משעורי הנשק שניהלתי ביגור. יום אחד העברתי שיעור נשק על גג אחד הבנינים. בקבוצת החברים שאומנו על ידי היו: זאב ד. שמואל פ. לייבוש ועוד. פתאום

נשמעת דפיקה בדלת, נכנס ישורון ואחריו יעקב דורי ויהושע גלוברמן. הרגשתי שאני מתמוטטת מרוב התרגשות, אך מיד אני משתלטת על עצמי וממשיכה בשיעור. הייתי כל כך נרגזת ונרגשת על שהביאו את ה"בוס" הגדול ללא הודעה מוקדמת. כשטענתי נגד יהושע וישורון על הדבר, אמר לי ישורון שדורי התפעל מאד כיצד עומדת בחורה לפני בחורים גדולים כאלה, נותנת פקודות בשקט והם מבינים אותה ונשמעים לה.

בריינה גלוברמן

(מתוך ספר יגור)